

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 3. De dispositione imminentis viae in Morientibus

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

nentis, ut tantisper se abducat ab omni turba, ut cum conscientia sua agat, & peccata sua plangat, in doloribus animæ suæ. Quod & in Ezechia accepto nuntio mortis & mandato, ut disponderet de domo sua *Isai* 38. clare speculamur: *Convertit (ait textus) faciem suam ad parietem, & oravit Dominum, & flevit fletu magno.* Ut autem scias quid tunc egerit audi dicentem: *De mane usq; ad vesperam finies me, quid ergo? Sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba*, hæc sunt animæ ad mortem se præparantis exercitia.

4. Dispositio imminentis viæ postulat: ut moriens disponat de temporalibus: quæ debet deferere: de spiritualibus quæ in exitu debet pro viatico deferre: de salvo conductu, & secura contra hostes defensione.

Articulus Tertius.

De dispositione imminentis Viæ in Morientibus.

1. **D**ispositio morientis, si familiam vel domum gubernet, vel temporales possessiones habeat, consistit in testamen-

taria ordinatione: familiæ pacifica constitutione: sepulturæ electione. **U**t autem

quis condat justum testamentum requiritur.

1. Intentio pura: quæ est ut integra & sincera voluntate nemini velit obesse, sed pro salute animæ suæ de bonis suis disponere, ut reddat Domino suo qui in cælis est, & ad quem spiritus ejus redit, rationem villicationis suæ.

2. Ante omnia meminerit animæ suæ, ut ei ex bonis quæ relinquit, bene fiat, atque adeo provideat ut debita sua solvantur, aliena restituantur, si aliquibus pro mercede obligatus est, non remaneat eorum merces usque ad mane, sed quantocius solvatur.

3. Sacrificia, Eleemosinas, preces, pias fundationes pro animæ suæ refrigerio faciendas ordinet, ac pie & prudenter de illis ut efficaciter fiant, decernant.

4. Si hæredes habeat, qui jure succedunt, illis juste hæreditatem partiatur, idque claris terminis, ne verborum involucra, lites & processus inter illos causent.

5. Caveant ne aliquem exhæredet, aut præ
aliis

aliis gravet, nisi iusta causa secundum leges appareat.

6. Inter consanguineos & alios ad eum pertinentes, habeat semper rationem paupertatis, necessitatis aut iustæ gratitudinis, ut illis qui magis indigent, vel qui creduntur melius usuri, liberalius donet.

7. Caveat ab ijs qui assistunt, ne ipsi propria cupiditate in se suosque, aut odio vel amore in alios ducti, ipsius benevolentem animum divertant, aliquos à legandorum participatione omnino removeant, alijs ultra rationabile bene fieri procurent, ex his enim testamenta sunt seminaria discordiarum, injustitiarum principia & fomenta, animarum defunctorum probra, familiarum clades & ruinæ.

8. Caveat ab amicis volentibus impedire ne condat testamentum, pro quo malo evitando, consultius est, ut illud condat dum adhuc est sanus.

9. Provideat ut fideles executores habeat, qui ordinate, iuste & fideliter, omnia exequantur, ordinate quidem, ut quæ ad debitorum solutionem, alieni restitutionem,
debi-

debitam operariorum mercedem pertinent, primo solvantur, quia illa sunt debita iustitiæ, quibus sub peccato defunctus obligabatur. Deinde ad ea quæ pro salute animæ in pias causas legata sunt, procedant: tandem ad heredes & alios qui hæredes sequuntur descendatur. Conditio tandem testamento & solemnitatibus juris servatis.

2. Moriens ante mortem tria potissimum circa familiam facere debet. 1. Tenetur illam pacificare: quæ pacificatio consistit in sua, cum familia, si quæ sit aut fuerit aliquando discordia, reconciliatione, in injuriarum & inobedientiarum si quid à prolibus aut familia aliquando passus fuerit, sincera condonatione, in omnium quæ semina forte discordiarum sunt & remanent efficaci ablatione. 2. Debet ad fidem in Deum & bonum exhortari familiam: Similes enim exhortationes multum tunc profunt filiis quia magis inhaerent, exemplo Tobiae, David, Mathatiae & aliorum Patriarcharum. 3. Laudabile est si suis exemplum piæ mortis relinquat. Finem enim vitæ concludit mors exemplaris

plaris, quam conciliat pia vita, quies mentis, sacramentorum devota susceptio resignatio morientis.

Articulus Quartus.

De eligenda Sepultura.

1. **E**lectio Sepulturæ fuit omni tempore libera morienti, ita *Concil. Lateranens: sub Alexand: 3. de finivit ex Paschali 2. parte 43. Tit: de Sepulturis c. 1. Volumus* (inquit) *ac juxta Canonum sententiam nobis probabile videtur, ut sicut morienti conceditur rerum suarum judicium facere, quocunq; loco sibi placuerit, sic nimirum justum est, sui corporis licentiam habere, eligendi sepulturam, in quocunq; loco voluntas extiterit, sive in Monasterijs, sive in alijs locis.*

2. Sæpenumero ab antiquo fideles eligebant sepulturam apud Religiosos, aut etiam eis ibidem decernebatur, ob illorum orationes, ita *Concil. Triburiense sub formoso Papa c. 1. 5. de sepultura mortuorum. Expectet eum* (inquit) *terra sepultura sue, quo Canonorum aut Monachorum sive sancti*

sancti